

може да има човѣкъ, но философътъ има за целъ да обясни причинитѣ и послѣдствіята на нѣщата въ човѣшкия животъ. Той не може да бѣде философъ, ако не се вдълбочава, ако не издирва причинитѣ и послѣдствіята на нѣщата. Поезията, музиката и изкуството иматъ за целъ да създадатъ условия за красота и щастие въ живота. Който иска да бѣде щастливъ и красивъ, той непременно трѣбва да бѣде музикантъ, поетъ и художникъ. Нѣма ли тѣзи три качества въ себе си, той нищо не може да постигне. Щастieto и красотата се постигатъ само чрезъ музика, чрезъ художество и чрезъ поезия. Когато искатъ да се веселятъ, свѣтскитѣ хора пазаряватъ музиканти и пѣвци да имъ пѣятъ и свирятъ. При това, тѣ не викатъ стари музиканти, баби и старци, да имъ свирятъ, но викатъ млади, жизнерадостни момичета и момци. — Това не е ли прѣстѣпление? Питамъ: какво прѣстѣпление има въ това, че искате млади хора да ви свирятъ? Не е ли по-прѣстѣпно да видите, какъ нѣкой човѣкъ се е изоставилъ, напусналъ, вследствие на което лицето му се е набръчкало? Нима художникътъ не страда, когато види своята картина, която съ години рисувалъ, цѣла набръчкана? Коя е причината за нейното набръчкване? Споредъ мене, картината на истинския художникъ, презъ всички времена и епохи, трѣбва да остане красива, безъ никакви набръчквания. Следъ всичко това хората казватъ, че ще остарѣятъ. Какъ ще остарѣятъ? Кожата имъ щѣла да се набръчка, веждитѣ, коситѣ имъ щѣли да побѣлѣятъ, отъ живота щѣли да бждатъ недоволни, въ себе си щѣли да се усъмнятъ. Това значило старость. Питамъ: какви сж тѣзи идеи? Каква е тази философия на остаряването? Остаряването е неестественъ пѣтъ въ живота. Старостта е най-опасната болестъ въ живота. Тя е най-ужасната паталогия. Най-ужаснитѣ микроби сж тия на старостта. Когато се заразятъ отъ тия микроби, хората остаряватъ, изгубватъ всичко възвишено и благородно въ себе си. Тия микроби, като термититѣ, изяждатъ всичко свещено въ човѣка, като оставатъ отъ него само сухи кости. И тогава всички казватъ: Остарѣ този човѣкъ. Философитѣ казватъ, че въ старостта си човѣкъ поумнѣвалъ, а въ младостта си билъ глупавъ. Споредъ мене е точно обратно: въ старостта си човѣкъ оглупява, а въ младостта си е уменъ. Поискайте отъ детето това, което държи въ ржката си, то ще го даде; поискайте отъ стария това, което държи въ ржката си, той нѣма да го даде. Кой отъ двамата е по-благороденъ? Изворътъ, който тече ли е по-